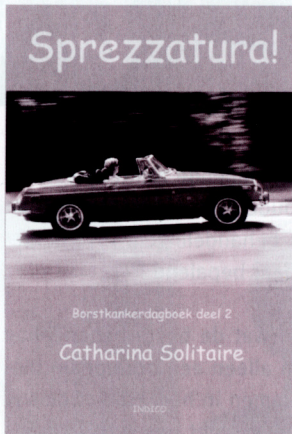

Sprezzatura!

RIET VAN DER HEIDE

CATHARINA SOLITAIRE

Sprezzatura

Uitgeverij Indico, 2007
ISBN 9789077713334/NUR 870
134 pagina's, € 15,-
De royalty's van Sprezzatura
gaan naar de BVN

'Bestemming Onbekend'

dagboek deel I

Uitgeverij Indico, 2006
ISBN 9077713158
166 pagina's, € 15,-

Te bestellen via
www.digitalisbooks.nl/titels

Al eerder, in 2006, publiceerde Catharina Solitaire – juriste/advocaat – **'Bestemming Onbekend'** (dagboek deel I), waarover Biblion recenseert T.C.L. Sals schrijft: "Hoe de diagnose borstkanker het leven van Catharina veranderde, wordt in haar dagboek beschreven. Gedurende een volledig jaar (2005) vertelt Catharina over haar emoties, frustraties en alle gevoelens en belemmeringen waarmee ze wordt geconfronteerd. De schrijfster publiceert haar boek onder een pseudoniem; ook de namen van de erin voorkomende personen zijn gefingeerd. Dit boek is geschikt voor iedereen die op de een of andere manier met kanker te maken heeft. Zeer toegankelijk: de taal is uiterst eenvoudig."

Oktober 2007 volgde het tweede boek van Catharina Solitaire, getiteld **'Sprezzatura!'**, een term die zich niet in één woord laat vertalen. Afkomstig uit de Renaissance is hij 't best te omschrijven als de staat waarin je verkeert wanneer alles je (schijnbaar) makkelijk af gaat. Zonder weerstanden, maar ongedwongen geïnspireerd en productief. Sprezzatura is onlosmakelijk verbonden met het gedrag van iemand die zich de regels van de (levens)kunst heeft eigen gemaakt. Innemendheid (grazia) en spontaniteit zijn inherent aan, maar geen synoniem voor het begrip.

Ondanks dat het een dagboek is (waar ik doorgaans niet zoveel van houd) is Sprezzatura ook een verhalend boek waarin ik wilde blijven lezen over hoe het zou aflopen met Catharina. Als vervolg op 'Bestemming onbekend' begint zij met de periode een jaar na de amputatie, waarin zij tot het besluit komt een borstreconstructie te laten doen, gevolgd door het verloop daarvan. Heel persoonlijk en openhartig. Of, zoals de achterflap vermeldt, een soort kijkoperatie vanuit patiëntenperspectief. Met een kritische houding naar haar behandelend arts en zijn collega's, maar kwetsbaar naar de bui-

tenwereld, vrienden en collega's. Zoals in de beschrijving van de effecten die de cursus mediation die zij volgt op haar hebben. Een beschrijving waarin zij zich niet alleen kwetsbaarheid toont, maar ook heel eerlijk. Het feit dat ze aan het einde van haar boek ineens een menselijker houding van haar behandelend arts aantreft, hij veel normaler voorlichting en advies geeft, is verrassend. Dat heeft ze waarschijnlijk door haar eigen houding bereikt.

Af en toe komt het taalgebruik wat 'plat' over, maar dat maakt haar beschouwingen ook weer menselijk. Zoals in de duidelijke manier waarop ze beschrijft hoe ze haar leven na borstkanker zelf wil regisseren of haar verlangen naar heling van haar lijf, weer twee gelijke borsten te willen hebben, althans de welving van haar huid onder haar kleding. Sterk vind ik ook zoals ze haar houding in haar leven beschrijft. Ze besluit om niet per se meer te hoeven of te moeten werken, geen diploma hoeft te behalen, etc. Ze is (misschien extra door wat ze meemaakte?) laconieker en tegelijk zorgvuldig kijkend naar haar eigen leven, geluk en gezondheid. Wat daarin wellicht ook meespeelt is het feit dat Catharina in haar jonge leven een aantal dierbaren verliest door de dood: haar ouders, maar ook een broer en een jonge vriendin. Uiteindelijk gaat het verwerkingsproces van deze verliezen haar goed af, waardoor ze ook over haar eigen - mogelijk vroege - levenseinde (mocht de kanker terugkomen) beter kan nadenken, het vorm kan geven in haar hoofd. Een dergelijk einde boezemt haar dan ook niet meer grote angst in.

Catharina komt over als een sterke vrouw, eentje die zelf sprezzatura in haar eigen manier van leven vindt! Voor mij is het daarmee een waardevol boek dat mij beslist heeft verrijkt.